

guardaria de donar-la com a gens segura, majorment existint a Mallorca un nom *la Patarrana*, que designa una cisterna i aiguamoll, cosa que podria orientar-nos en una direcció diferent».

D'altra banda, va indicar¹¹ la possibilitat que *Petanim* i *Poetanion* documentats en les inscripcions i en la toponímia lusitanes, junt amb els gallecs *peton*, *petouto*, minhoto *petouco*, astur. *piétana*, *peteiro*, 'cim, turó, bony, punta', pertanyin a la mateixa arrel pre-romana que el basc *petarr*. La seva presència a Menorca i a Lusitània indicaria, el mateix que l'existència en país ilergeta, que el mot pertanyia a un substrat més ample. Hipòtesis incertes totes. El punt ferm és el parentiu d'*Albatarre* amb el basc *petarr*; i versemblant, mal sigui insegur, que n'hi hagi algun amb *Na-Patarrà*.

-PATI, Bini- (Ciutadella, Men. 5, b-9)

Nom de tres alqueries: Binipati Vell, B. Nou i B. Ponç, totes a un mateix redol.

L'única cosa clara és que el nom no pot ésser aràbic per la presència de la *p*, però *Pati* podria ser el mateix mot que el cat. *pati*, en el seu sentit primitiu, 'paratge erm', mot possiblement existent en mossàrab, o bé portat pels repobladors d'Alfons el Liberal.

Suposant que primitivament el nom només era *Pati*, el *Bini-* seria un afegit posterior, motivat per l'abundància de *binis* a l'illa.

Si tot el nom era mossàrab, el *bini-* seria PINNA 'penya, roca', que quedaria justificada amb la probable presència d'una construcció talaiòtica prop de les cases. Com que *-ia* postònica potser va sonar *-i*, a Menorca, és ben possible que de primer fos **Binapàtia*, amb caràcter d'adjectiu, 'roca garri-guenca, pedrassa erma'.

PEDRUIXELLA (Pollença, Mall. 1, h-9)

Nom de dues possessions: Pedruixella Gran i P. Petit. El Mapa Despuig registra *Pedruxella Gran* i *Pedruxella Xic*. Es troben situades entre la Vall d'en Marc i la Vall d'Ariant.

Coromines té nota d'haver sentit aquest nom amb diverses pronunciacions, dues de les quals coincideixen a presentar *-t-* en lloc de la *-d-*. L'home d'es Guix, que va acompanyar Coromines, pronunciava *pətrəʃéʎə*. A Mortitx mateix va sentir *pətrəʃéʎə*. Tant a Mortitxet, com al Pujol, a Cal Cris-

11. ZRPh LXXVII, 354.